

**DE
PRINSES
KAN
ZICH
PRIMA
ZELF
REDDEN**

AMANDA LOVELACE

MUSE
Amersfoort, 2020

voor de jongen die bleef leven.
bedankt dat je me de kracht gaf om
het meisje te zijn dat overleefde.
jij hebt dan misschien
een bliksemschicht
als aandenken,
maar mijn lichaam
is een onweersstorm.

TRIGGER WARNING

dit boek bevat
materiaal
dat te maken
heeft met:

kindermishandeling,
partnermishandeling,
pesten,
aanranding,
zelfmutilatie,
eetstoornissen,
queerfobie,
menstruatie,
alcoholisme,
racisme,
trauma,
dood,
zelfmoord,
rouw,
kanker,
vuur,

& mogelijk meer.

denk eraan
voor jezelf te zorgen
voor, tijdens & na
het lezen.

INHOUD

I.	de prinses	11
II.	de jonkvrouw	47
III.	de koningin	108
IV.	jij	162

waarschuwing I:

dit is geen
sprookje.

er is geen
prinses.

er is geen
jonkvrouw.

er is geen
koningin.

er is geen
toren.

er zijn geen
draken.

er is alleen
een meisje

dat voor de
moeilijke taak staat

te leren
geloven in

haarzelf.

waarschuwing II:

goede afloop
in aantocht.

hier liggen
de rauwe,
ongepolijste,
& voornamelijk
ontwrichte
stukjes van
mijn ziel

ah, het leven —
dat wat
ons overkomt
terwijl we
ergens staan te blazen
tegen paardenbloemen,
& onszelf in
de pagina's
van onze lievelingssprookjes
wensen.

er was eens ...

I. de prinses

~~de prinses~~ ik ben
een geboren boekengek.

zachtjes streekte ik
de ruggen van mijn boeken

achter een gesloten deur,
alleen in mijn ~~toren~~ slaapkamer.

al die tijd hoopte ik dat mijn boeken
hun prachtige woorden zouden uitstorten

over het dikke groene tapijt,
dan kon ik ze een voor een verzamelen

& ze koesteren
als bessen in mijn mond.

— *voor eeuwig een woordenverzamelaar.*

toen ik
geen vrienden had
groef ik diep in
mijn geliefde
boeken
& vormde ze
uit
12-punts
times new roman.

— *& dat was bijna goed genoeg.*

het kleine meisje
luistert niet naar je —

in gedachten verzonken
staart ze uit het raam,

ze fantaseert
een wereld vol

magische ongelukjes,
vliegende enveloppen,

krassende uilen,
liefdevolle reuzen,

bezems die
meer kunnen dan vegen,

vrienden die
er altijd zijn,

& een trein
die haar meeneemt

naar een magische plek
ver, heel ver

hier
vandaan.

— *levenslang betoverd.*

~~de koningin~~
mijn moeder
glimlachte
en gaf me
een klontje
suiker
op haar
vlakke hand.

gretig
nam ik het aan.

ik reikte diep
in mijn mond,
plaatste er voorzichtig een
(één maar)
midden op
mijn tong
& ik zoog,
hard.

zout.

dat is mishandeling:
weten dat
je zout krijgt
maar toch hopen op suiker,
negentien jaar lang.

— *jij bent er niet meer, maar ik heb nog steeds buikpijn.*

op een nacht werd
~~de prinses~~
ik
~~de prinses~~
ik
~~de prinses~~
ik

de prinses wakker
en voelde haar kasteel schudden

 heen & weer
heen & weer
 heen & weer

 heen & weer
 heen & weer
 heen & weer

 heen & weer
heen & weer
 heen & weer

eerst
dacht ze
er zal wel
een orkaan komen,
maar ze had het
mis.